

Cauza C-238/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

13 aprilie 2021

Instanța de trimitere:

Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria)

Data deciziei de trimitere:

2 aprilie 2021

Reclamantă:

Porr Bau GmbH

Autoritate pârâtă:

Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung

Obiectul procedurii principale

Deșeu – Clasificare – Încetarea statutului de deșeu – Condiții

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive; articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 se opune unei reglementări naționale potrivit căreia statutul de deșeu încetează numai atunci când deșeurile sau substanțele existente ori substanțele obținute din acestea sunt utilizate în mod direct ca înlocuitor pentru materiile prime sau pentru produsele obținute

din materii prime principale ori atunci când ele au fost pregătite în vederea reutilizării?

În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

2. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 se opune unei reglementări naționale potrivit căreia statutul de deșeu poate înceta în cazul materialului excavat cel mai devreme odată cu înlocuirea materiilor prime sau a produselor obținute din materii prime principale?

În cazul în care răspunsul la prima și/sau la a doua întrebare este negativ:

3. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 se opune unei reglementări naționale care prevede că statutul de deșeu nu poate înceta pentru materialul excavat atunci când nu sunt respectate sau nu sunt respectate integral criteriile formale (în special obligațiile de inventariere și documentare), care nu au nicio influență relevantă din punctul de vedere al mediului asupra măsurii puse în aplicare, deși se dovedește că materialul excavat se situează sub limita obligatorie (clasa de calitate) a scopului de utilizare concret prevăzut?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (denumită în continuare „Directiva privind deșeurile”), în special articolele 3 și 6

Dispozițiile naționale invocate

Abfallwirtschaftsgesetz 2002 (Legea din 2002 privind gestionarea deșeurilor, denumită în continuare „AWG”), în special articolele 2 și 5;

Bundesabfallwirtschaftsplan (Planul federal privind gestionarea deșeurilor, denumit în continuare „BAWP”)

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Landesverwaltungsgericht Steiermark (Tribunalul Administrativ Regional din Steiermark, denumit în continuare „instanța de trimitere”) a fost sesizat cu o acțiune împotriva unei decizii (denumită în continuare „decizia atacată”) a Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung (Autoritatea administrativă a districtului Graz și a zonelor limitrofe, denumită în continuare „autoritatea pârâtă”).

- 2 Reclamanta este o întreprindere de construcții. Aceasta a fost însărcinată de agricultori să le livreze material excavat (denumit în continuare, de asemenea, „material utilizat”) și să îl împrăștie pe terenurile lor. Scopul a fost rambleierea terenului și ameliorarea suprafețelor cultivabile și, astfel, a productivității.
- 3 În decizia atacată, autoritatea pârâtă a arătat în esență că materialul utilizat reprezintă deșeuri în sensul articolului 2 alineatul (1) din AWG 2002. Statutul de deșeu nu a încetat, din cauza faptului că nu au fost respectate criteriile formale stabilite prin BAWP (în versiunea din anul 2011), care se întemeiază pe articolul 28 din Directiva 2008/98/CE.
- 4 Instanța de trimitere consideră că materialul utilizat constituie material excavat necontaminat din clasa de calitate A1, ce reprezintă cea mai înaltă clasă de calitate pentru pământul excavat. Un asemenea material este, potrivit dreptului austriac, adecvat pentru rambleierea terenurilor (precum cele despre care este vorba în speță) și utilizarea sa este permisă de lege.

Întrucât are îndoieli în ceea ce privește opinia exprimată de autoritatea pârâtă, în special cu privire la interpretarea de către aceasta a noțiunii de deșeu, instanța de trimitere se adresează Curții.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 5 Instanța de trimitere are îndoieli dacă materialul excavat necontaminat dintr-o clasă de calitate superioară reprezintă într-adevăr „deșeu”, în sensul noțiunii de deșeu din dreptul Uniunii.
- 6 Potrivit articolului 3 punctul 1 din Directiva privind deșeurile, „deșeurile” înseamnă „orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligatia să le arunce”. Al treilea caz („deșeu obiectiv”) trebuie exclus, deoarece materialul utilizat poate fi folosit în siguranță în aproape orice scop. Prin urmare, ar trebui avute în vedere cazurile 1 și 2 („deșeu subiectiv”).
- 7 În cazul în care Curtea ar ajunge la concluzia că materialul utilizat reprezintă deșeu, ar trebui să se examineze aspectul dacă statutul de deșeu a încetat între timp.
- 8 Încetarea statutului de deșeu (denumită în continuare, de asemenea, „încetarea statutului”) este reglementată în legislația națională într-un mod mai strict decât în Directiva privind deșeurile (articolul 6), fiind, așadar, în opinia instanței de trimitere, incompatibilă cu această directivă.
- 9 Instanța de trimitere consideră că articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind deșeurile se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în prezenta cauză, potrivit căreia statutul de deșeu încetează în cazul materialului excavat cel mai devreme odată cu înlocuirea materiilor prime sau a produselor obținute din materii prime principale.

- 10 În plus, dreptul național prevede că, în privința materialului excavat, statutul de deșeu nu poate înceta atunci când criteriile formale (în special obligațiile de inventariere și documentare) nu sunt respectate sau nu sunt respectate integral. Același lucru este valabil și atunci când aceste criterii formale nu au nicio influență relevantă din punctul de vedere al mediului și când se dovedește că materialul excavat se situează sub limita obligatorie a scopului de utilizare concret prevăzut.
- 11 De asemenea, instanța de trimitere consideră că dreptul Uniunii se opune reglementării naționale și pentru că s-a stabilit de la început că materialul excavat care aparține celei mai înalte clase se folosește în scopuri utile, cerințele tehnice au fost respectate, s-a realizat verificarea și s-a dovedit prin expertiză siguranța acestora la utilizare și nu au apărut și nu vor apărea urmări nocive pentru mediu și sănătate. În plus, prin utilizarea acestui material excavat se urmărește, de asemenea, scopul de a preveni generarea de deșeuri, precum și de a înlocui materiile prime principale care ar fi necesare altfel. Interzicerea acestei utilizări ar avea drept urmare utilizarea unor materii prime neprelucrate și introducerea în depozite de deșeuri a materiilor prime secundare care se pretează cel mai bine valorificării (în speță, materialul excavat). Aceasta ar fi în contradicție cu obiectivele Directivei privind deșeurile.